

Mắng xong Nhược Vũ một mình ở trong thang máy đi lên tầng mười ba, bỏ lại Lâm Nhất Phàm đen mặt đứng đó.

Hắn đúng là hết cách với cô, tình huống nào cô cũng xoay trở được hết.

Để tránh ánh mắt của mọi người Lâm Nhất Phàm cũng nhanh chóng đi vào thang máy kế bên, mà người phụ nữ lúc này cũng đi vào cùng, đúng là đen đủi hết chỗ nói.

Người phụ nữ lúc này đúng là chuyên gia hóng chuyện, chúa tể của những phán xét, bà ấy lén nhìn Lâm Nhất Phàm qua gương phản chiếu trong thang máy rồi tỏ vẻ với người kế bên.

-Phụ nữ muôn đời phải chịu thiệt, biết chồng ngoại tình nhưng vẫn cắn răng chịu đựng vì đứa nhỏ, thật là đau lòng cho kiếp hồng nhan.

Lại còn văn thơ, Lâm Nhất Phàm hận không thể đào lỗ chui xuống cho rồi.

Châu Nhược Vũ ơi Châu Nhược Vũ, lần này tôi phải băm cô ra thành tương mới hả giận.

Cánh cửa thang máy mở ra Lâm Nhất Phàm mừng như cuộc đời được khai sáng, hắn mở cửa phòng ngồi ngả lưng lên giường thở dài một hơi.

Cả một buổi tối mất mặt biết bao nhiêu, lần nào ở gần cô ta cũng không có chuyện gì hay ho cả.

Hắn nhắm mắt, đột nhiên nhớ tới khuôn mặt như hoa đào của Nhược Vũ dưới đài phun nước thật sự rất mê người.

Gì vậy? Lâm Nhất Phàm ngồi bật dậy thở hắt một hơi, hắn đâu có uống rượu, sao lại không tỉnh táo nữa rồi.

Để chứng minh mình chỉ nhất thời hồ đồ Lâm Nhất Phàm quyết định đi tắm.

Giai Kỳ đi theo hai người họ suốt cả đoạn đường từ khách sạn tới đài phun nước rồi từ đài phun nước về lại khách sạn, những lời họ nói những hành động họ thể hiện cô đều không bỏ sót chi tiết nào cả.

Lâm Nhất Phàm nói hôn nhân của hắn không có tình yêu, vậy những cử chỉ thân mật đó là gì? Nếu cô cứ mãi há miệng chờ sung thì biết đến bao giờ sung mới rụng, có khi còn bị người ta hái khi còn trên cây rồi cũng nên.

Giai Kỳ về phòng lấy chai rượu vang hôm qua gọi còn chưa uống hết rót ra ly uống cạn.

Cô thay một bộ váy ngủ mỏng manh, xịt nước hoa khắp cơ thể, còn vẩy thêm một ít rượu lên tóc để người đối diện thấy cô đã uống rất nhiều rượu.

Ôm chai rượu còn không được nửa chai, Giai Kỳ gõ cửa phòng của Lâm Nhất Phàm, đêm nay cô phải thuộc về hắn, sau chuyến du lịch này cô phải thăng cấp làm mợ ba của Lâm gia.

Lâm Nhất Phàm mới vừa tắm xong, trên người chỉ quấn một chiếc khăn tắm ngang eo, phần trên hoàn toàn trần trụi.

Nghe tiếng chuông cửa hắn đi thẳng ra mở cửa.

Giai Kỳ bị choáng với thân hình sáu múi của hắn, tuy cơ bắp không cuộn cuộn như muốn vỡ ra giống mấy lực sĩ thi đấu boxing nhưng cực kỳ có sức hút.

Mắt của Giai Kỳ bị dán vào khuôn ngực rắn chắc đó không rời.

Lâm Nhất Phàm định lấy áo mặc vào thì Giai Kỳ đã nhào tới ôm lấy, hắn giật mình đẩy cô ngã xuống giường không thương tiếc, đến khi thấy mình quá tay định mở miệng xin lỗi thì Giai Kỳ đã tuột váy xuống rồi, trên người cô hiện giờ chỉ còn đúng bộ đồ lót mỏng manh.

-Nhất Phàm em yêu anh, lại đây uống rượu với em đi.

Giai Kỳ hững hờ nửa nằm nửa ngồi, tay giờ chai rượu vang đỏ lên trước mặt, khóe miệng tươi cười mời gọi hắn.

Lâm Nhất Phàm tuy là thích Giai Kỳ đến quên cả lỗi về nhưng hoàn cảnh này đầu hắn nhảy số không kịp.

Ai nói đàn ông đều không thoát khỏi cảnh mỹ nhân thoát tục, hắn bây giờ cảm thấy sợ hơn, hắn cũng không phải loại người thừa nước đục thả câu.

Ngửi thấy mùi rượu nồng nặc từ người Giai Kỳ, hắn đoán là cô say lắm rồi nên cũng không nổi trách, giờ đưa cô về phòng sợ là cô sẽ đi lung tung.

Lâm Nhất Phàm xoay lưng nhỏ nhẹ nói với Giai Kỳ.

-Em say lắm rồi, nghỉ ngơi trước đi, ngày mai anh sẽ uống rượu với em.

Giai Kỳ đâu có say, cô chỉ bày ra bộ dạng như vậy để đánh lừa hắn thôi, nào ngờ hắn nhất như vậy, sao lúc trước theo đuổi cô mãnh liệt lắm mà.

Cô đây cũng có lòng tự trọng của mình, lúc này cô nên nghĩ lại xem hắn có thật sự yêu cô không?

Giai Kỳ hệt hững nằm xuống giường nhắm mắt lại, váy ngủ cũng không thềm mặc vào.

Cô nằm đây đợi, thử xem hắn sẽ quân tử được bao lâu.

Lâm Nhất Phàm nằm xuống sofa trần trọc một hồi, không nghe động tĩnh từ Giai Kỳ nữa hắn bước lại gần giường xem cô có bị gì không, thấy cô không sao rồi, hắn kéo chăn đắp cho cô rồi ra khỏi phòng.

Giai Kỳ tưởng hắn đã suy nghĩ thông suốt, không cưỡng lại được sự trỗi dậy của bản thân, nào ngờ hắn còn không thềm ụng đến cô một cái, đúng là chán đời mà, làm cô mất công chuẩn bị tiệc để thết đãi cho hắn.

Lâm Nhất Phàm vào trong thang máy, hắn nhìn đồng hồ bây giờ đã là mười giờ tối rồi không biết phải đi đâu để ngủ bây giờ, do dự một hồi hắn đưa tay bấm số 13.

Mấy lần ngón tay đưa lên rồi lại thả xuống, Lâm Nhất Phàm không biết có nên bấm chuông không nhưng ở đây là khu du lịch, lại đang vào lúc cao điểm muốn có phòng phải đặt trước cả tháng, mười giờ đêm sợ sẽ khó tìm phòng để nghỉ.

Mặc kệ, Lâm Nhất Phàm nghĩ thông suốt rồi nên dứt khoát bấm chuông.

Nhược Vũ đang đắp mặt nạ, cô mang khuôn mặt trắng toát ra mở cửa dọa Lâm Nhất Phàm trợn trắng hai mắt.

Lúc này cô còn cần nhân không biết giờ này ai còn gõ cửa, thì ra là hắn.

-Khuya như vậy tới đây làm gì?

Lâm Nhất Phàm xác định không phải là ma rồi mới mở miệng nói.

-Cho tôi trọ lại một đêm.

Nói rồi hắn mặt dày xô cửa bước vào, Nhược Vũ bốc hỏa tới đầu đuổi theo sau hắn căn nhà.

-Anh thiếu hơi tôi không chịu nổi à, hay là anh làm cô ta giận rồi nên bị đuổi, chỗ của tôi không phải là cái nhà hoang ai muốn vào thì vào rồi chưa.

Lâm Nhất Phàm giả vờ như không nghe thấy, tìm một chỗ nghỉ ngơi trước rồi tính sau, hắn cực kỳ tự nhiên đi tới tủ lấy gối và chăn dự phòng rồi nằm lên sofa yên giấc.

Nhược Vũ tức đến không rặn ra được từ nào, cô lệt luôn chiếc mặt nạ đang đắp dở xuống vào mặt hắn.

-Lâm Nhất Phàm, anh điếc à, ra ngoài ngay cho tôi.

Trái ngược với sự tức giận của Nhược Vũ, Lâm Nhất Phàm gỡ chiếc mặt nạ cô vừa ném đắp luôn lên mặt mình rồi nhắm mắt ngủ.

Nhược Vũ không còn lời nào để nói nữa, cô nuốt một ngụm khí xuống cổ họng lèm bèm mấy tiếng rồi chấp nhận thua cuộc, cô quay trở về giường mở máy tính lên xem cổ phiếu của Trương Thị hôm nay thế nào.

Cổ phiếu của Trương Thị sáng nay tăng, chiều tối nay lại tăng, thế quái nào lại tăng liên tục như vậy? Cô tìm thêm một trang web về chủ đề kinh doanh khác, trang web này đưa tin khá chính xác về thị trường đầu tư trong nước và ngoài nước.

Một tiêu đề nhỏ xíu ở cuối trang đề rằng.

“CEO của Lâm Thị, Lâm Khải Trạch quyết định rút vốn đầu tư vào Trương Thị.”

Lâm Khải Trạch sau khi lừa cô một vốn đầu tư thì không trực tiếp điều hành Trương Thị, mà chỉ lặng lẽ ở phía sau thúc đẩy Trương Thị phát triển.

Nước đi này của hắn quá khôn ngoan rồi, làm cách này không ai nghi ngờ hắn có liên quan đến cái thất bại của cô, mà còn được người khác khen ngợi vì lưu luyến người cũ mà giúp Trương Thị vực dậy trong đống đổ nát.

Đúng là một con người nham hiểm thì luôn có nhiều mưu mẹo mà nhưng quan trọng là Lâm Khải Trạch và cậu ba của cô có quan hệ gì với nhau, lúc trước họ cũng chẳng gặp nhau được mấy lần.

Tại sao cậu ba lại có nhiều cổ phần đến vậy, cả quyền thừa kế căn nhà ba mẹ cô để lại nữa?